ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Σχολή Καλών Τεχνών
Τμήμα Εικαστικών Τεχνών

Θ’ εργαστήριο Ζωγραφικής (με έμφαση στα νέα μέσα)
Υπεύθυνος καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

Πτυχιακή εργασία

“Το Μεγάλο Σπίτι”

Ειρήνη Κ. Μαντινάου
Επιβλέπων καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

Αθήνα, 2022

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Σχολή Καλών Τεχνών
Τμήμα Εικαστικών Τεχνών

Θ’ εργαστήριο Ζωγραφικής (με έμφαση στα νέα μέσα)
Υπεύθυνος καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

Πτυχιακή εργασία

“Το Μεγάλο Σπίτι”

Πληροφορίες για το έργο

Το έργο “Το Μεγάλο Σπίτι” είναι μία εγκατάσταση, που αποτελείται από ενότητες:

_Εικαστικών αντικειμένων: Κατασκευές, σχέδια, βίντεο, φωτογραφίες, έτοιμα αντικείμενα κ.ά.
_Αρχειακού υλικού: Έντυπο υλικό, αντικείμενα, φωτογραφίες κ.ά.
_Κειμένων: Ποιητικά και επεξηγηματικά κείμενα

οι οποίες παρουσιάζουν την έρευνα γύρω από επτά ιστορίες.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Σχολή Καλών Τεχνών
Τμήμα Εικαστικών Τεχνών

Θ’ εργαστήριο Ζωγραφικής (με έμφαση στα νέα μέσα)
Υπεύθυνος καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

Πτυχιακή εργασία

“Το Μεγάλο Σπίτι”

Σύντομο βιογραφικό σημείωμα

Η Ειρήνη Μαντινάου γεννήθηκε στην Κάρπαθο και ζει στον Πειραιά. Σπούδασε στη σχολή Εσωτερικής Αρχιτεκτονικής, Διακόσμησης και Σχεδιασμού Αντικειμένων του Τ.Ε.Ι. Αθήνας, απ'όπου αποφοίτησε το 2016. Από το 2022 είναι απόφοιτη της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών από τον τομέα Ζωγραφικής και το Θ' Εργαστήριο ζωγραφικής (Με έμφαση στα νέα μέσα). Μέσω της δουλειάς της διερευνά έννοιες που αφορούν στο αρχείο και την αφήγηση. Συνθέτει γενεαλογίες αναζήτησης γύρω από την καταγωγή, την εντοπιότητα και τον εκτοπισμό, την προφορική ιστορία και τις επινοημένες αφηγήσεις και τα επιβιώματα της λαογραφικής καταγραφής.

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΛΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

Σχολή Καλών Τεχνών
Τμήμα Εικαστικών Τεχνών

Θ’ εργαστήριο Ζωγραφικής (με έμφαση στα νέα μέσα)
Υπεύθυνος καθηγητής: Νίκος Ναυρίδης

Πτυχιακή εργασία

“Το Μεγάλο Σπίτι”

Δηλώνω ότι είμαι ο/η αποκλειστικός/η δημιουργός της παραπάνω πρωτότυπης εργασίας, νόμιμος/η κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της και ότι έχω το δικαίωμα, να παραχωρήσω τα δικαιώματα που αναφέρονται στην παρούσα άδεια. Βεβαιώνω, ότι το σύνολο του τεκμηρίου που καταθέτω αποτελεί γνήσιο έργο παραχθέν από εμένα και δεν παραβιάζει τα δικαιώματα άλλου δημιουργού με οποιονδήποτε τρόπο. Το τεκμήριο/α που καταθέτω είναι το τελικό εγκεκριμένο έργο από την εξεταστική επιτροπή, δεν προκύπτει από λογοκλοπή ή νοθευμένη έρευνα, δεν προσβάλει πνευματικά δικαιώματα άλλων δημιουργών και δεν παραβιάζει προσωπικά δεδομένα.Ως κάτοχος των πνευματικών δικαιωμάτων της εργασίας αυτής, παραχωρώ στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών το μη-αποκλειστικό δικαίωμα δημοσίευσης και διάθεσης της ψηφιακής μορφής της εργασίας μου, εντός και εκτός του δικτύου, μέσω του Ιδρυματικού Αποθετηρίου «Art-IA», με την προϋπόθεση ότι διατίθεται με μία από τις παρακάτω άδειες που έχω επιλέξει κατά την αυτό-απόθεση. Η εν λόγω παραχώρηση δεν συγκρούεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας τρίτων ή με παραχωρηθέντα ήδη από εμένα σε τρίτους σχετικά δικαιώματά μου. Η βιβλιοθήκη δεν ασκεί κανενός είδους επιμέλεια στο περιεχόμενο της εργασίας μου και αναλαμβάνω πλήρως την ευθύνη του περιεχομένου της. Η έγκριση της παρούσας εργασίας δεν υποδηλώνει απαραιτήτως την αποδοχή των απόψεων του/της συγγραφέα/ως από την Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (Ν. 5343/1932, άρθρο 202, παρ.2)

Ειρήνη Κ. Μαντινάου

Το Μεγάλο Σπίτι

Από το ίδιο σπίτι. Το μεγάλο σπίτι.
Στα έγκατα συντήρηση κρυψώνα.
Μίνες, υπόγειες στοές, υπόσκαφες κηδείες, αποκρίατος.
Ο ανθρακορύχος.
Σείεται το πάτωμα, δράση διάδοση.
Προφορικός γραπτός, άλλη γλώσσα ξένη τάξη.
Ο δάσκαλος.
Ψηλά στο υπερώο μετάδοση. Μουσική κοντά στο δώμα.
Ο οργανοπαίχτης.
Ύστερα τρεις σκάλες μεγάλο ρίχτυ.
Ανάβαση ανακάλυψη. Πεδίο μάχης.
Ο κατάσκοπος.
Πύλη καταγραφή, λατρεία είσοδος κοινή ζωή.
Θείος και θεία.
Σειρές ράφια, θέση ταξινόμηση.
Ο χτίστης.
Τέλος στάση, διατήρηση.
Ο πατέρας.

Από το πελώριο στόμα φτύνει δομικά υλικά και ιστορίες. Υγρά όργανα, υγρά γράμματα φοβερίζουν. Τα αποξηραμένα φύλλα των τετραδίων. Υγρές φωνές μπήγονται στα καταδικασμένα αυτιά, πάντα ανοιχτά. Αυτιά κρυψώνες, αυτιά χτισμένα. Ο καινούργιος τόπος πορεία νεκρώσιμη, πορεία απεργίας. Η θάλασσα τα φέρνει. Η αγάπη μου για σένα είναι θαμμένη κάτω από την Αμερική. Μαύρη κακούργα. Κυνηγετικές σημειώσεις. Αγγίζω σημαίνει είσαι νεκρή. Πέρδικα παρατηρητής, αρσενική χήνα κατάσκοπος. Πιο κοντά στο δώμα, μόνος αόρατος. Μονοσυναχτείτε. Ακούτε του σκοπού. Ζευγάρι χορεύει από ‘δώ μέχρι την Αυστραλία. Και πίσω σέρνουν χώμα για δώματα και τάφους. Ανάθεμά σε, ακόμα χτίζω. Αδειάζω τα εντόσθια μέσα και το σταυρό για φυλαχτό. Όσοι ποθούν και δε μπορούν.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Ιστορίες που διαβάζονται μέσα από τη σχέση των πρωταγωνιστών τους με το προσωπικό τους αρχείο. Ανθρακορύχος, δάσκαλος, οργανοπαίχτης, κατάσκοπος, θείος & θεία, χτίστης, πατέρας. Συγγενείς που ζουν από τα τέλη του 19ου αιώνα μέχρι σήμερα. Γεννιούνται στον ίδιο τόπο και από εκεί μεταναστεύουν. Από έκκεντρες θέσεις και υποσημειώσεις. Από το ίδιο μεγάλο σπίτι.

Αρχειακά τεκμήρια συνομιλούν και συνεκφωνούν με τις ανακατασκευές τους. Η ενεργοποίηση των μηχανισμών νοηματοδότησης και ερμηνείας. Για τον αυτοπροσδιορισμό και την κατανόηση. Το κοινό βιώμα της αναπόφευκτης συχέτισης με τα συστήματα καταγραφής, ταξινόμησης, διάσωσης και διάδοσης. Ο συγγενικός δεμός. Η κοινή καταγωγή ως αφορμή. Έρευνα προσωπική και επιτόπια.

Ιστορίες που συνθέτουν μια γενεαλογία αναζήτησης. Κυνήγι προς τα μέσα. Εσωτερική καταγωγή, εσωτερικό έθνος. Επιστροφή, επανάληψη, επινόηση. Έρευνα περιστασιακή, προφορική, αποσπασματική, ατεκμηρίωτη. Μερική, ανεπαρκής, αναξιόπιστη. Οι ιστορίες ως υλικό - τα υλικά ως φορείς ιστοριών. Αναζητώντας τα επιβιώματα. Κοινός τόπος, κοινός εκτοπισμός.

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Άποψη εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Άποψη εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Άποψη εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Λεπτομέρεια εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

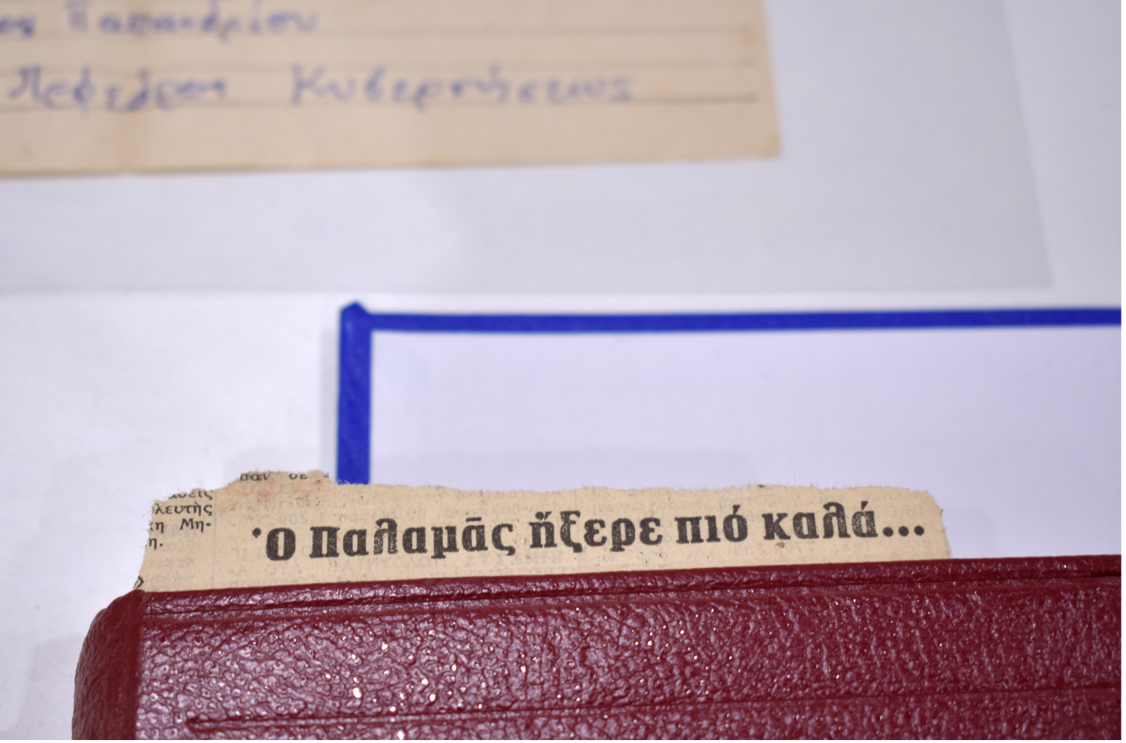

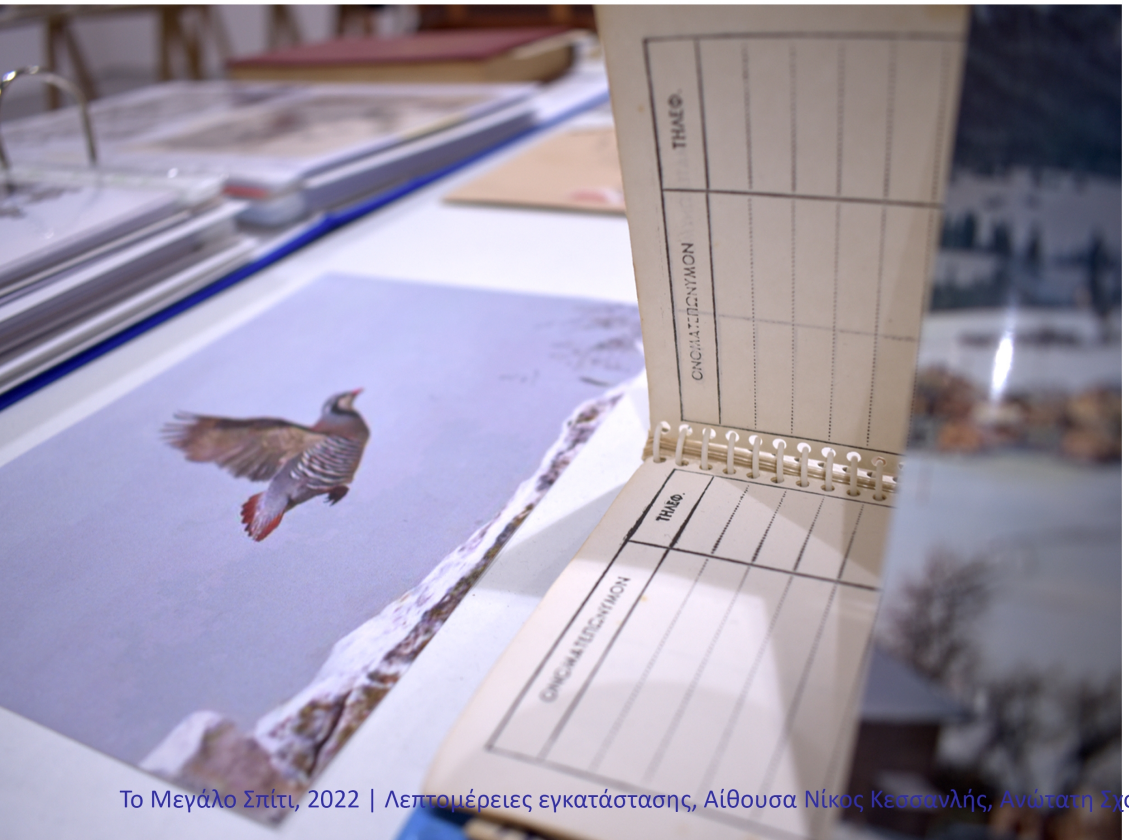

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Λεπτομέρειες εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Λεπτομέρειες εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Άποψη εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Το Μεγάλο Σπίτι, 2022 | Άποψη εγκατάστασης, Αίθουσα Νίκος Κεσσανλής, Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών

Ανθρακορύχος

Ο καινούργιος τόπος, πορεία νεκρώσιμη, πορεία απεργίας. Η αγάπη μου για σένα είναι θαμμένη κάτω από την Αμερική. Μαύρη, κακούργα.

Άχρηστο δικαίωμα άνθρωπος.
Κάτω από τη γη φουσκώνει εφαρμόζει το πάτημα στο χώμα.
Ύστερα σκάει τους ξαπόστειλαν.
Επτά χρόνια μετά σάρκα κολλημένη στα κόκκαλα.
Αδικαιολογήτως απών, τα σκυλιά τους ενοχλούσαν και τα πυροβόλησαν.
Μια σφαίρα κάτω από την ωμοπλάτη, ανάμεσα τρίτο τέταρτο πλευρό.
Σκίζει τον αριστερό πνεύμονα και τη βάση της καρδιάς.
Διαλύει τα αγγεία του δεξιού, βγαίνει από το στήθος.
Η δεύτερη σπόνδυλος, στομάχι, λοβός, βγαίνει στο πλευρό.
Η τρίτη κάτω από το δέρμα.
Ανθρακοφόρο αίμα φλέβα τρύπα.
Εσωτερική αιμορραγία.

Αμοιρολόιτος.
Αυτό είναι το κάρβουνο. Μαύρα πρόσωπα νεκρικά χλωμά.
Εδώ δίνουμε μάχη μέχρις εσχάτων.
Κι εμένα πού μ’αφήνεις; Ανόπλυτος.
Πικρή μεταλλική γεύση. Το τοπίο αλλάζει.
Έρημος, στεγνά φαράγγια Κολοράντο.
Μεγάλη Παρασκευή ο Ροκφέλερ τρίβει φασκόμηλο στο χέρι.
Τότε χέρι χωρίς νύχια, χέρι τάφος.
Τρυπάω, πάσσαλος για μαρμαροκολώνα. Τους μπήγω κάτω.
Σπόροι ξεροί, μπολιάζω το νησί μου.

Ανθρακορύχος

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Ο Λούης Τίκας υπήρξε μία χαρακτηριστική μορφή Έλληνα εργάτη μετανάστη στη βιομηχανική Αμερική των αρχών του 20ου αιώνα. Αφήνει το χωριό του για μια καλύτερη ζωή και βρίσκεται να δουλεύει στα ανθρακορυχεία του Λάντλοου στο Κολοράντο. Η ταυτότητά του αλλάζει με τον ίδιο ριζικό τρόπο που αλλάζει και το όνομά του. Στην καινούργια ήπειρο το εργατικό κίνημα διεκδικεί να διαμορφώσει ένα πιο δίκαιο μέλλον. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις των ανθρακορύχων θα υπάρξουν καθοριστικές. Ο συνδικαλιστής και οργανωτής των δράσεων, όπως και πολλοί άλλοι, σκοτώνεται σε μία συμπλοκή, κατά τη διάρκεια των απεργιών, το 1914.

Ένα τραγούδι του Woody Guthrie για τη σφαγή του Λάντλοου (”*Ludlow Massacre*”, 1944) παίζει σε μια λίστα τυχαίας αναπαραγωγής. Σε ένα φεστιβάλ ενός πολιτικού περιοδικού, στο υπόγειο σινεμά της Ανώτατης Σχολής Καλών Τεχνών, ο Howard Zinn δίνει μια διάλεξη για την πολιτική ανυπακοή και το βιβλίο του “*A People’s History of the United States*” (1980). Ένα βιβλίο με τίτλο “*Αμοιρολόιτος*”, που αναφέρεται στη ζωή του Λούης Τίκας, παραμένει ανάμεσα στα πράγματα κάποιου συγγενή που μόλις έχει πεθάνει. Σε ένα ντουλάπι μερικά έγγραφα και φωτογραφίες της κηδείας ενός ανθρακορύχου. Ο πρώτος σύζυγος της προγιαγιάς μου, που σκοτώθηκε σε εργατικό ατύχημα, συμμετείχε στις απεργίες του Λάντλοου. Είναι πολύ πιθανό να ήταν ο πιο στενός φίλος του Λούης Τίκας.

Ο ανθρακορύχος, ένας συγχωριανός - παραλίγο προπάππους μου, εργάζεται στα ορυχεία του Λάντλοου. Μόνος σε ξένο τόπο, ψάχνει έναν τρόπο να επιβιώσει στα υπόγεια της Αμερικής. Η μόνη επαφή του με την Ελλάδα ζει μέσω των ερωτικών επιστολών του προς τη γυναίκα που, μόλις πριν φύγει, είχε παντρευτεί. Κάποτε της γράφει “*Η αγάπη μου για σένα είναι θαμμένη κάτω από την Αμερική*”. Κάπως έτσι, του καρφώνεται μια τρελή ιδέα. Θέλει αντί μόνο να σκάβει, να μπολιάζει. Να θάβει τις αγάπες του, να θάβει το νησί του. Θυμάται τους υπόσκαφους δωρικούς τάφους που είχαν επισκεφτεί μαζί στην πρώτη τους εκδρομή. Ζητά να του στέλνει, μέσα στα γράμματά της, λίγους σπόρους από φυτά της Καρπάθου. Ο χρόνος του, τότε, περνά πιο ευχάριστα μέχρι που σκοτώνεται την ώρα που φυτεύει ένα κλωνάρι φασκόμηλο σε μία ασταθή στοά.

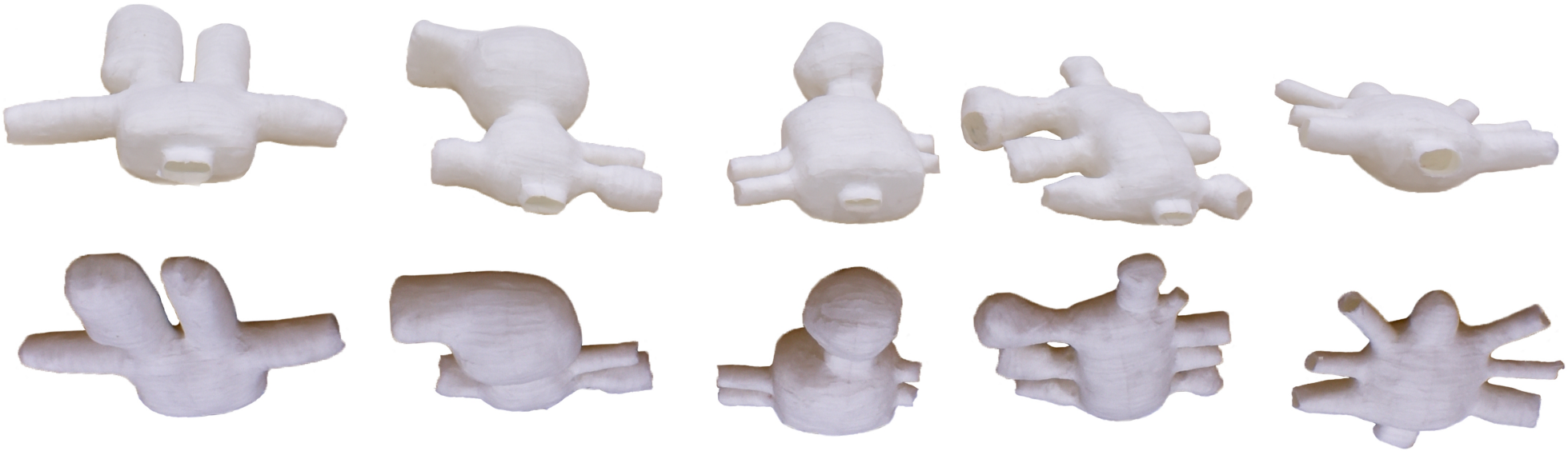

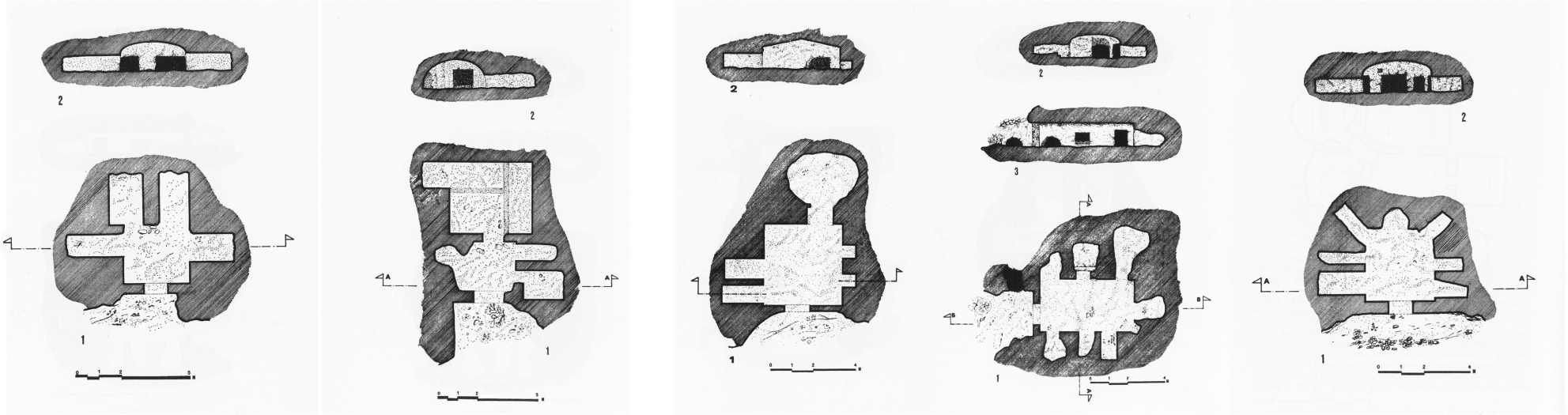

Πάνω: Η αγάπη μου για σένα είναι θαμμένη κάτω από την Αμερική, 2022, λευκοπλάστ, διαστάσεις (διάφορες) ~ 15 x 15 x 5 εκ.
Κάτω: Σχέδια αποτύπωσης υπόσκαφων δωρικών τάφων στην περιοχή της Βρουκούντας (Κάρπαθος) - ψηφιακή επεξεργασία

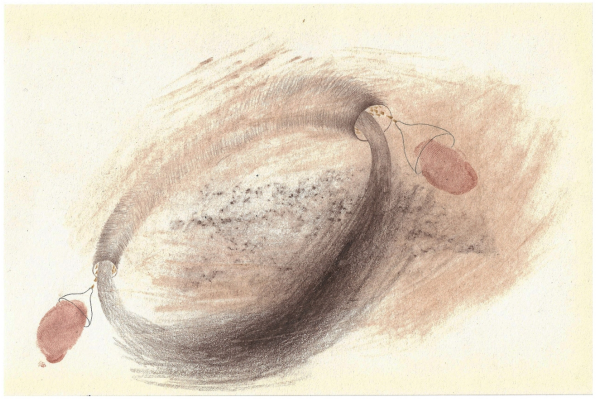
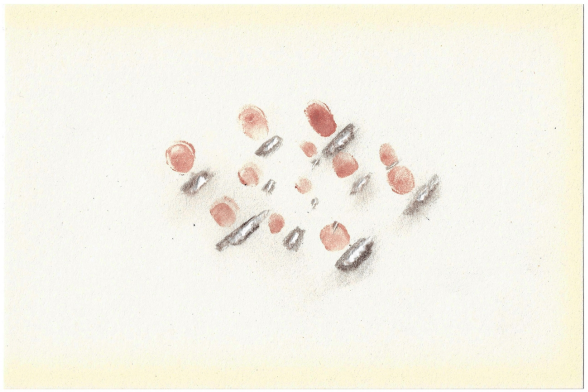

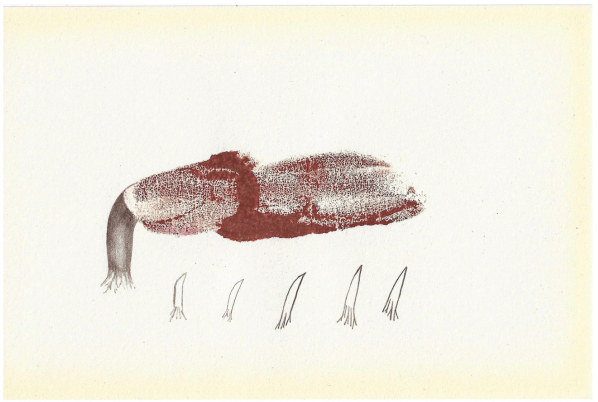

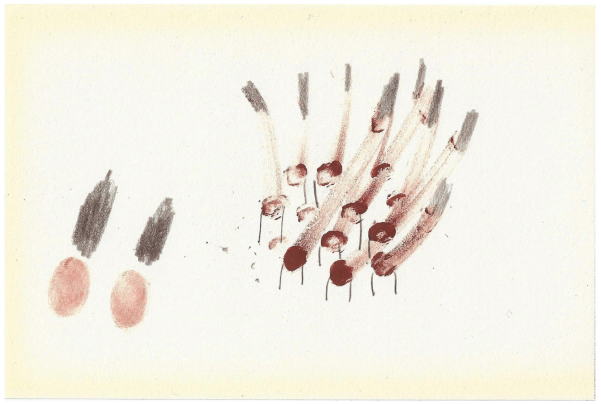

Crescent illae, crescetis, amores, 2020, ξυλομπογιά, μολύβι, τέμπερα, σχέδια σε χαρτί A5

Δάσκαλος

Υγρά όργανα, υγρά γράμματα. Τα αποξηραμένα φύλλα των τετραδίων. Κυνηγετικές σημειώσεις.
Αγγίζω σημαίνει είσαι νεκρή. Πέρδικα παρατηρητής, μετά την απογραφή πόλεμος.

Τραγικός χορός, γραμμένη μοίρα.
Να περπατούν οι ζωντανοί με τους απεθαμένους.
Θάμα αντίθαμα, διαίσθηση και φρίκη.
Θα μεταμορφωθώ όχι φωλιά στα γράμματα, βλέπω και προλαβαίνω.
Εισπνέω αποδέχομαι, εκπνέοντας εκπέμπω.
Προφορικός γραπτός, άλλη γλώσσα ξένη τάξη.
Καινούργια ονόματα.
Εγώ τιμωρία, θα είμαι ο πατέρας σας με καθαρά τα χέρια.
Όσο λείπουν οι πατεράδες θα γράφω τις διαθήκες.
Μέχρι όχι τετράδια μόνο τουφεκιές κόκκινα μάτια.
Μέχρι ποια γλώσσα επιτρέπεται.
Μουσολίνι κοιτάζω με τους φίλους μου τα βράχια.
Δεν είναι Ελλάδα ο ουρανός.
Μην πυροβολείτε του θεού το στόμα.
Θα τα φτύσει από τη θάλασσα.
Από τη ρίζα πνιγμένα σπλάχνα.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Δάσκαλος

Η ιστορία που γράφει ο Μιλτιάδης Μαντινάος περνάει μέσα από τη Μικρασιατική καταστροφή που ζει κατά τη διάρκεια των σπουδών του και από τα ιταλοκρατούμενα Δωδεκάνησα, όπου διδάσκει αργότερα. Ο δάσκαλος εκείνες της εποχές, συνδέεται άμεσα με τους εκτοπισμένους συντοπίτες του. Συχνά αναλαμβάνει χρέη γραμματέα στις τοπικές κοινότητες. Ασχολείται με απογραφές, συμβόλαια, προικοσύμφωνα, διαθήκες. Σε πολλές περιπτώσεις υποκαθιστά το ρόλο του ξενιτεμένου πατέρα. Είναι αυτός που τιμωρεί τα παιδιά, που βοηθάει στις υποθέσεις των οικογενειών, που διαβάζει και γράφει τα γράμματα από την πατρίδα. Η ελληνική γλώσα διαμορφώνεται από τις περιπέτειες του αυτοπροσδιορισμού του χαρακτήρα της εκφοράς της και έρχεται αντιμέτωπη με την αναπόφευκτη επιβίωσή της παρά τις αλλεπάλληλες απαγορεύσεις. Ο δάσκαλος καλείται να διαλέξει πλευρά. Μια ζωή μέσα στον γραπτό λόγο, ένας άνθρωπος ομοδιηγητικός παντογνώστης αφηγητής.

Η επιλογή του πατέρα μου, κάποτε δάσκαλού μου, να στολίσει στο γραφείο του μία κορνίζα με την εικόνα μιας πέρδικας. Η ανακάλυψη στα πραγματά του, του αρχείου του παππού μου. Σχεδιαστικές απόπειρες απόδοσης ζώων εν κινήσει. Μία αυτοβιογραφία και ένα τετράδιο με τίτλο “*Κυνηγετικές Σημειώσεις*”. Ο δάσκαλος ταυτίζεται με την πέρδικα - παρατηρητή. Την αγαπά και τη σκοτώνει. Ισχυρό δέσιμο και σχεδόν συγγενική σχέση. Στα παραδοσιακά τραγούδια μια πέρδικα μεταφέρει τα μηνύματα, βλέπει και προλαβαίνει. Η γραφή μοιάζει ανίκανη να εκφράσει τις συνεχείς αναταράξεις που συμβαίνουν ή έπεται να συμβούν.

Ο δάσκαλος, προς το τέλος της ζωής του, αποφασίζει να παραιτηθεί από το γραπτό λόγο. Θέλει να φτιάξει το δικό του αλφάβητο, τα δικά του γράμματα, τα δικά του όργανα εκφοράς και υποδοχής. Κάνει κάποιες δοκιμές χρησιμοποιώντας φύκια από τη θάλασσα. Ο θαυμασμός του για την πέρδικα γίνεται εμμονή και οι φόρμες των οργάνων του μοιάζουν όλο και περισσότερο με φωλιές. Σκέφτεται να τα χαρίσει στα πουλιά του νησιού. Φυλάει το, μέχρι τότε, αρχείο του σε σφραγισμένα κουτιά, που θα ανοίξουν μόνο όταν θα τα βρει ο γιος του και ύστερα εγώ. Σταματά να μιλά και να γράφει ο,τιδήποτε, με μόνη εξαίρεση κάποια σχέδια που απεικονίζουν μόνο πέρδικες σε όποια άδεια τετράδια ή ντοσιέ του έχουν απομείνει.

Πέρδικα παρατηρητής, 2022, εφημερίδα,ντοσιέ, κουτί αρχειοθέτησης, κυνηγετικό εξάρτημα, τετράδιο, φωτογραφία, ξύσιμο και σχέδια σε επιφάνειες έτοιμων αντικειμένων, διαστάσεις (διάφορες)

Η Φωνή του Σχολείου, 2022, κόλλα βάσης νερού, φύκια, διαστάσεις (διάφορες) ~ 15 x 5 x 15 εκ.

Οργανοπαίχτης

Μόνος, αόρατος, πιο κοντά στο δώμα. Μονοσυναχτείτε. Υγρές φωνές μπήγονται στα καταδικασμένα αυτιά, πάντα ανοιχτά. Αυτιά κρυψώνες - αυτιά χτισμένα. Επίτηδες άγνωστη καταγωγή. Ακούτε του σκοπού.

Δυο χέρια, δέκα οργιές.
Ήθελα να μπορούσα.
Έρημο κορμί κομμάτια τρέχουν.
Μάτια ο ουρανός μαύρος ο ήλιος στρέφει πίσω.
Τραβάω μακριά τα κύματα.
Ο ζωντανός ξεχωρισμός υποφέρει την ανάσα μου.
Οι αναβαθμοί του πόνου.
Περιμένω βαριαναστενάζω, γεμίζω τον άδειο αέρα.
Σαλεύω τα χέρια μου, δένω τις αλυσίδες.
Σαλεύω τις πλάτες μου, κυλάνε τα βήματα.
Σηκώνω το χορό από το πάτωμα.
Ο κόσμος ιδρωμένα χέρια ξεσφίγγουν.
Το πόδι μου αιματώνει το ρυθμό και όλα στα δάχτυλα.
Περιμένω και κρατάω, ταιριάζω.
Μη μου το παίζεις του φευγού.
Πνευστή επιστροφή, επιστόμιος θρήνος.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Οργανοπαίχτης

Ο οργανοπαίχτης είναι ένας μετανάστης στην Αμερική της δεκαετίας του ‘50. Στην Ελλάδα πόλεμος, κατοχή, πείνα, εμφύλιος. Νέες ηχογραφήσεις από το ρεμπέτικο στο λαϊκό, ύστερα δικτατορία, λογοκρισία και καινούργιος στίχος. Τραγούδια για τους ξενιτεμένους στην κεντρική Ευρώπη, τις Η.Π.Α., τον Καναδά και την Αυστραλία. Ο νέος ήχος δεν αγγίζει τα παραδοσιακά τραγούδια. Οι συνθήκες διάδοσής τους, όμως, διαμορφώνονται από την εποχή. Ο οργανοπαίχτης συμμετέχει σε όλες τις εκδηλώσεις των μεταναστευτικών κοινοτήτων και μεταφέρει τη μουσική παράδοση του τόπου του. Συνοδεύει και δίνει φωνή και ρυθμό στις αναμνήσεις και τις αυθόρμητες σκέψεις των παλιών και των νέων εκτοπισμένων. Παίζει στα γλέντια, στους συλλόγους, στα κέντρα μεταναστών, στα καφενεία και στα σπίτια.

Μια σημείωση με το όνομα ενός καλλιτέχνη “*Jonas Mekas: Ο νονός της αβάντ - γκάρντ*”. Το έργο του “*Reminiscences of a Journey to Lithuania*” (1972) και ένα πλάνο από τα μέρη της Αμερικής. Μια ομάδα μεταναστών χορεύει παραδοσιακούς χορούς με τη συνοδεία ζωντανής μουσικής. Πρόκειται για Έλληνες από την Κάρπαθο. Εστίαση στους οργανοπαίχτες. Σημειώσεις και υποθέσεις όσων συγχωριανών είχαν βρεθεί στην Αμερική από το 1950 και μετά.

Ο οργανοπαίχτης είναι ένας μετανάστης, από την Κάρπαθο στην Αμερική, που αποφασίζει να μη μεταφέρει και να μη διαδώσει τίποτα από τον εαυτό του, παρά μόνο τη μουσική του τόπου του. Δεν τον συγκινεί η σύγχρονη μουσική αλλά είναι θαυμαστής του Woody Guthrie και δοκιμάζει να μάθει banjo. Αποφεύγει τις βιντεοσκοπήσεις και τις φωτογραφικές καταγραφές. Καταφέρνει να παραμείνει σχεδόν αόρατος. Το αγαπημένο του όργανο είναι η τσαμπούνα, επειδή καλύπτει ένα μεγάλο μέρος του σώματός του κατά το παίξιμό της. Εμφανίζεται μόνο σε ένα πλάνο μιας ταινίας κι αυτό είναι το μοναδικό τεκμήριο της ύπαρξής του. Συμπτωματικά στο μοντάζ ο ήχος της καταγραφής έχει αντικατασταθεί με τη μελωδία ενός παραδοσιακού τραγουδιού μιας άλλης χώρας.

Reminiscences of a song in America, 2022, απόκομμα από περιοδικό, δίσκος βινυλίου, κασσέτα, κομπολόι, πέτρες, τσαμπούνα, φωτογραφία, ψηφιακή εκτύπωση σε διαφάνεια, διάστασεις (διάφορες)

Κατάσκοπος

Αρσενική χήνα, εμπόλεμος άνθρωπος.

Αλέκος ο Αμερικάνος.
Άσπρο φως δε ξεθωριάζει σαν τον ήλιο.
Τεταγμένος τετμημένος γύρισα για να τα θάψω.
Η βαριά υγρασία μπονέντης πυκνωτής θα τα σβήσει.
Δάκρυα χαράς καίνε τα μελάνια.
Αυτός είμαι.
Μόνα τους τα χόρτα.
Μπαίνουν στη θέση τους κρυφά.
Βουλιάζουν σφηνώνουν, χωράνε.
Επειδή ήξερα τη γλώσσα να μη μείνει τίποτα.
Πάω να δέσω το νερό και θα'ρθω πάλι.
Ο έρημος ο Ρούσβελτ.
Ξεστελιάζω σύγκορμη την κιβωτό του Νώε.
Από τον ίδρο μου κατάγονται τα χώματα, μουλιάζουν τα τηλεγραφήματα.
Χαρτιά φυτρωμένα, παραχωμένες υπογραφές, ξεσπλαχνώνω συμφωνίες.
Τα πέταξα στον Άη Νικόλα.
Που να τ'αλέσουν οι μύλοι.
Ο Άξονας τσάκισμα με τη τσάπα.
Όλα να τα πατήσω, πολτός πολιτογραφημένος για λίπασμα βουβά ξίου - ξίου.
Ζώα για την Ελλάδα, ο αντάρτης αναστεναγμός.
Αλλά ρύσαι ημάς, ΕΑΜ ΕΛΑΣ.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Κατάσκοπος

Η ζωή του κατάσκοπου Αλέξανδρου Γεωργιάδη συνδέεται με τη μετανάστευση των Ελλήνων στην Αμερική, την ανακάλυψη του λαμπτήρα φθορισμού και το τέλος του Β'Παγκοσμίου Πολέμου. Η ζωή του συνδέεται άρρηκτα και με τις έννοιες της έρευνας, της καταγραφής και της συλλογής στοιχείων. Τα ντοκουμέντα, τα επίσημα έγγραφα, οι επιστολές, οι φωτογραφίες και τα αποδεικτικά στοιχεία υπήρξαν μέρος της ταυτότητάς του. Ως παράνομος μετανάστης, προσπαθεί για να αποκτήσει τα επίσημα έγγραφα της αμερικανικής υπηκοότητας. Ως επιστήμονας, δουλεύει τεκμηριώνοντας τις δοκιμές του. Ως κατάσκοπος είναι υποχρεωμένος να καταγράφει και να μεταδίδει πληροφορίες.

Ο μορφωμένος μετανάστης, ο γιος του πρώτου δασκάλου με πτυχίο στο νησί της Καρπάθου. Ο επιτυχημένος επιστήμονας που πουλούσε φωτεινές επιγραφές στους επιχειρηματίες της Αμερικής. Ο ευφυής κατάσκοπος της αμερικανικής O.S.S. που συνεργάστηκε με τους αντάρτες του ΕΑΜ στον Έβρο. Ο άνθρωπος που έβαλε τέλος στον πόλεμο.

Ο κατάσκοπος αποφασίζει σταδιακά να αρχίσει να εξαφανίζει όλο τα προσωπικό του αρχείο, τις σημειώσεις του, τα έγγραφα, τις φωτογραφίες και τα αντικείμενά του. Επιστρέφει στον τόπο καταγωγής του και ζει κοντά στη φύση. Ασχολείται με τη γη και τη θάλλασσα.Μαζεύει άγρια βότανα, χώμα, πέτρες, θαλασσινά φυτά και άλλα υλικά και με αυτά αντικαθιστά σιγά σιγά τα πράγματά του. Βγάζει τις ταινίες από τις κασσέτεστου και βάζει στη θέση τους φύκια. Κρύβει τα φιλμ του σε καλάμια και στη θέση τους στα slides βάζει φύλλα. Κλείνει τις μύτες των στυλό με κοτσάνια από αγριοβότανα. Θάβει στα χωράφια τα βιβλία. Αφήνει τις φωτογραφίες του να ξεθωριάσουν από το φως του ήλιου και τα γράμματά του να σβήσουν στο νερό της θάλασσας. Ο τόπος του είναι και δικός μου κι έτσι, στις βόλτες μου έχω καταφέρει να μαζέψω κάποια από τα παράξενα αντικείμενα που σκόρπισε και μερικά που δεν πρόλαβε να τα εξαφανίσει όπως θα ήθελε.

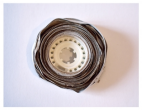

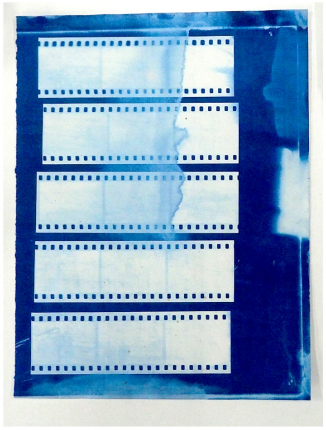

“I hope my enthusiasm will not be in vain”, 2020, βιβλίο, εξαρτήματα γεωργικών εργαλείων, καλάμια, κασσέτα VHS, κασσέτα ήχου, κυανοτυπία, ντοσιέ σεμιναρίου με πιάστρα, φάκελος, στυλό, σχέδιο σε χαρτί Α4, φασκόμηλο, φιλμ, φτυάρι, φύκια, φύλλο ελιάς, φωτογραφίες, slide, διαστάσεις (διάφορες)

Θείος & θεία

Ένα ζευγάρι χορεύει από την Αυστραλία μέχρι την Αμερική. Εδώ σέρνουν χώμα για δώματα και τάφους. Όσοι ποθούν μα δεν μπορούν.

Εσύ.
Εγώ.
Αλάργα.
Ακίνητη.
Τώρα.
Χρώμα βυσσινί, μπεζ διαφάνεια.
Καγκουρώ εξώφυλλλο κι εμείς μέσα.
Παγωμένο γέλιο σε πιάνω, να τη στείλω πίσω.
Εμείς, εδώ καλά.
Δείξε μου τα παιδιά φωτογραφία.
Να δεις βροντές χαλασμός Κυρίου.
Ωραίο μέρος ολοπράσινο γεμάτο χουρμαδιές και μετανάστες Έλληνες άλλης εταιρείας.
Συνταξιδιώτες συγγενείς δίχως να καταλαβαίνουμε λέξη.
Σηκώνουμε τα ποτήρια μπλάζουμε νερό στο κατώφλι.
Πειραιάς Σύδνεϋ Πιτσιβούργο.
Άλλο βάθος πεδίου ISO 400.
Τρίποδο ραδιόφωνο να βγάλεις το λουρί του.

Μεγαλώσανε.
Καλή πρόοδο και του χρόνου, κάνε γεια σου.
Στείλε φιλάκι ξένες καραμέλες και μεγάλο σύνθετο θερίο.
Γλείφω το φάκελο να κλείσει.
Μόλις ακούσω το κλικ και μυρίζω το αεροπλάνο.
Τα δάχτυλα γλιστράνε αχνός υγρός σε κρατάω στα χέρια.
Περιμένω νέα σου.
Αγαπημένη μου, Χαίρε.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Μια σχέση ζωής που μεταναστεύει από την Κάρπαθο στην Αυστραλία, ύστερα στην Αμερική και πίσω από τον Πειραιά στο νησί. Ένα ζευγάρι μαζί με συγγενείς, φίλους, συνεργάτες και γνωστούς, μετακινείται. Ζουν στην εποχή της συνεχούς επέκτασης και επικράτησης των σύγχρονων μέσων επικοινωνίας. Από το 1960 και μετά, τηλέφωνο, αλληλογραφία, βιντεοσκόπηση, φωτογραφία. Νέες τεχνολογίες διευρύνουν, τότε, τις δυνατότητες διατήρησης επαφής των ξενιτεμένων με τους οικείους τους.

Ένα δωμάτιο στο σπίτι ενός μοναχικού ηλικιωμένου λειτουργεί ως καλλιτεχνικό εργαστήριο. Παλιά έπιπλα, αντικείμενα και όγκοι καλυμμένοι με σεντόνια. Αρρώστεια και θάνατος. Το άδειασμα του σπιτιού, το ξεκαθάρισμα και ένα αντικείμενο που χρησιμεύει για μια φοιτητική εργασία. Ανακάλυψη ενός προσωπικού αρχείου. Το αρχείο του θείου και της θείας είναι το αρχείο ενός ζευγαριού, μιας σχέσης που ταξίδεψε ενωμένη. Φωτογραφίες, βιντεοκασσέτες, διαβατήρια, ταυτότητες, άδειες παραμονής, αλληλογραφία, τετράδια, σημειώσεις, έπιπλα, βιβλία, συσκευές, μηχανήματα και έργαλεία.

Η οργάνωση και η μελέτη των αρχειακών τεκμηρίων αποδεικνύουν ότι ο θείος και η θεία λατρεύουν την καταγραφή. Ο ένας καταγράφει συστηματικά τον άλλον μόνο του. Ο ένας παρακολουθεί συνεχώς, ίσως κάποιες φορές και κρυφά, τον άλλον. Μέσω της αλληλογραφίας τους, ζητούν από τους φίλους να τους στέλνουν, κάθε φορά, καινούργες φωτογραφίες. Όταν επιστρέφουν στην Ελλάδα, βλέποντας τον όγκο των αρχείων τους, συνειδητοποιούν αυτή την προβληματική σχέση τους με την, σχεδόν μανιακή, καταγραφή των προσωπικών καθημερινών στιγμών τους. Σε ένα από τα βίντεο στις VHS κασσέτες που ψηφιοποιούνται, εντοπίζεται μία προσπάθειά τους να ξεφύγουν από την κάμερα. Αποφασίζουν να περιγράψουν την αίσθηση ενός ταξιδιού επιστροφής για διακοπές στον τόπο τους, χρησιμοποιώντας όσα μπορούν λιγότερα πλάνα στα οποία θα εμφανίζονται οι ίδιοι.

Θείος & θεία

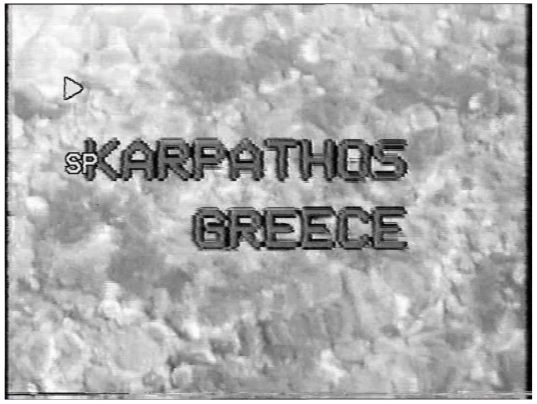

Journey - Home video, 2022, video stills, έγχρωμο βίντεο με ήχο (Μοντάζ σε ψηφιοποιημένες κασσέτες VHS), διάρκεια 33’:46’

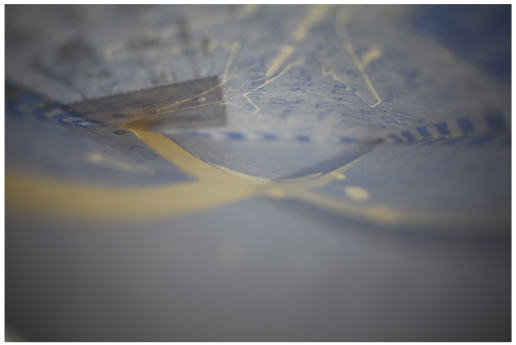
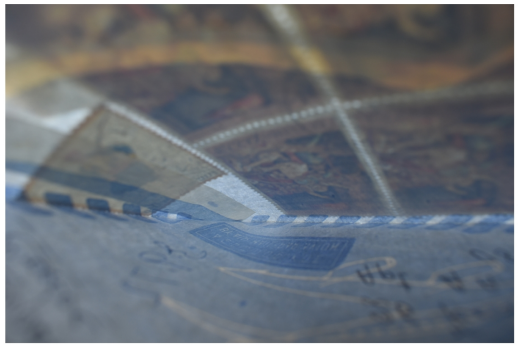
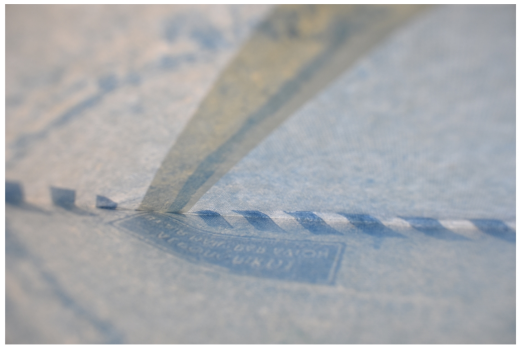
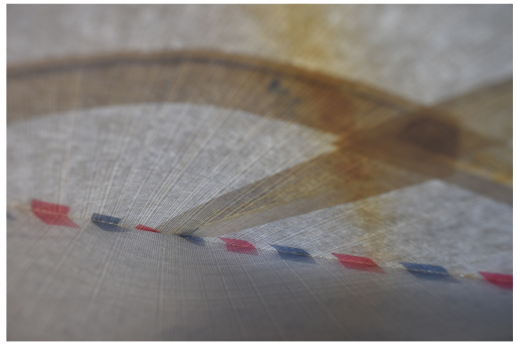
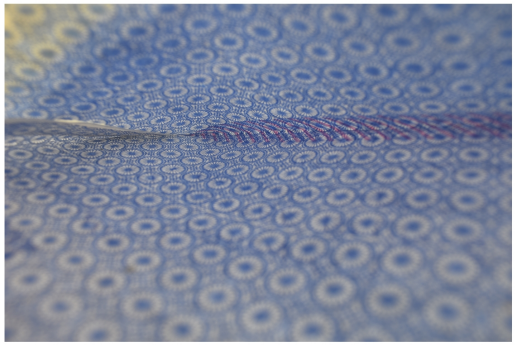

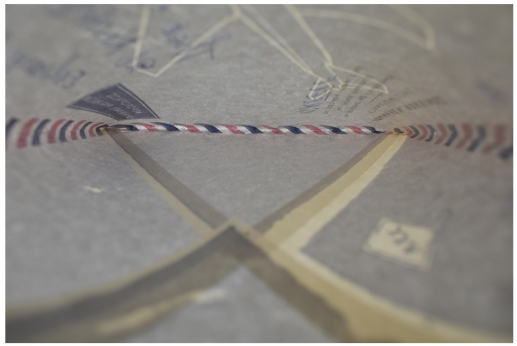
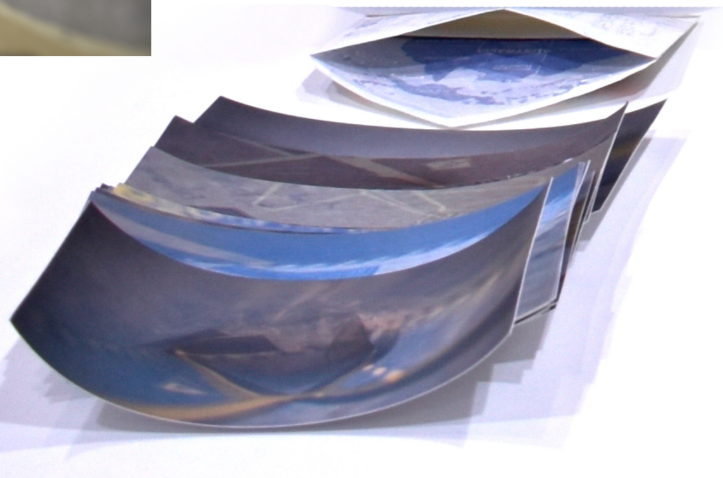

Εσωτερική πτήση, 2019, ψηφιακές φωτογραφίες - εκτύπωση σε απλό χαρτί και επικόλληση σε χαρτί σχεδίου, φάκελος αλληλογραφίας, διάστασεις ~

Χτίστης

Από το ίδιο σπίτι. Το μεγάλο σπίτι χτίζεται από το πελώριο στόμα που φτύνει δομικά υλικά και ιστορίες. Η θάλασσα τα φέρνει. Ανεμοδαρμένη, ανάθεμά σε, ακόμα χτίζω.

Από τα φέρνει το νερό του ποταμού της Μικρασίας που από κάτω κρύβεται ανασαίνει με το καλάμι. Ψηλά εισπνέω το δώμα μεγάλα ξύλα. Χώνω ρίζες φύκια, μόνωση θα φυτρώσει κι ύστερα πια θα τα γκρεμίσω στο τέλος.

Πέτρες χαλάνε βγαίνει το καινούργιο φύλλο.
Άμμος απροφύλαχτη καταχθόνια λάσπη.
Τα σπίτια των ανθρώπων για να πλαντάζουν τις μέρες τους οι φτέρνες.
Τα μαλάσσεις και σειρώνεις το ζουμί.
Σύμμεικτα κοπριά και άχυρο ο πάτος.
Καρφωτή πόρτα αρματωσιά κάντρα κονοστάσι.
Κατάκλιση μουσάντρα εντοιχισμένα ράφια.
Θα κρυφτώ στον αποκρίατο.
Ξασμένο μαλλί ισόπαχο δεντρολίβανο, όχι ξενικό.
Θα φανώ στο στύλο, θα ραγίσω το δικέφαλο αετό.
Στη μέση στους δυο ορτούς.
Σοβατίζω με τη φωνή μου.
Σκαλίζω το ταξίδι μου στο τέμπλο.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Ο χτίστης ξενιτεύεται από την Κάρπαθο από τα χρόνια της οθωμανικής επικράτειας, από τα τέλη του 19ου αιώνα και τις πρώτες δεκαετίες του 20ου, και από το 1970 μέχρι και σήμερα. Μαστόροι και τεχνίτες ταξιδεύουν εποχικά αλλά και με μακρόχρονη ή μόνιμη εγκατάσταση, σε νησιά, στην Αττική, στην Κωνσταντινούπολη και στη Μικρασία. Εργάζονται στο Σουδάν, στην Αιθιοπία, στο Μαρόκο, στις Η.Π.Α., στην Περσία και στην Αυστραλία. Μεταδίδουν τις τεχνικές συνήθειες και τις ιδιόμορφες τεχνοτροπίες. Μένουν για μεγάλα χρονικά διαστήματα απομακρυσμένοι από τους δικούς τους, χτίζοντας συχνά γειτονιές και σπίτια για ανθρώπους με κοινή μοίρα.

Μία παιδική ανάμνηση παιχνιδιών χτισίματος σε άδεια χωράφια και οικοδομές. Η σημασία της ανάγκης προφύλαξης από επικείμενα γκρεμίσματα. Παρατηρήσεις διαφοροποιήσεων των παλαιών χτισμάτων σε σχέση με τις προσθήκες τους. Οι εξορμήσεις για τη συλλογή των υλικών και η ευρηματικότητα στις συνδεσμολογίες. Η αίσθηση των παλιών τοιχωμάτων που αναπνέουν.

Ο χτίστης έχει ως κύριο σκοπό της ζωής του να μεταδώσει τον τόπο του. Καταφέρνει να χτίσει καινούργιους τόπους και να σηκώσει τη γη, μαζεύοντας δομικά υλικά από την κοντινή φύση και τη θάλασσα. Πάντα, όμως, όπου ταξιδεύει, κουβαλάει μαζί του μία μικρή ποσότητα υλικών από τον τόπο του και τα μεταφυτεύει στα δώματα των νέων χτισμάτων. Σπόροι, ξύλο, άμμος και τόπος. Παραχώνει στα δώματα την εντοπιότητα. Ύστερα, αυτό δεν είναι αρκετό. Σκέφτεται τις ιστορίες που πρέπει να ακουστούν. Φτιάχνει, την ώρα που δουλεύει, αυτοσχέδια μεγάφωνα από ευτελή υλικά. Τα ονομάζει “*Μαρκόνια*” από θαυμασμό στον εφευρέτη του ασύρματου τηλέγραφου. Φωνάζει τις ιστορίες του τόπου του στις άδειες οικοδομές. Για να τις κάνει υλικά, για να μένουν χτισμένες. Χτίζει με τις φωνές και με τις ιστορίες.

Χτίστης

Μαρκόνι, 2019, σελοφάν, ταινία ιατρικής χρήσης, χαρτοταινία, κόλλα βάσης νερού, διαστάσεις (διάφορες) ~ 5-60 x 5 - 25 x 10 - 35 εκ.

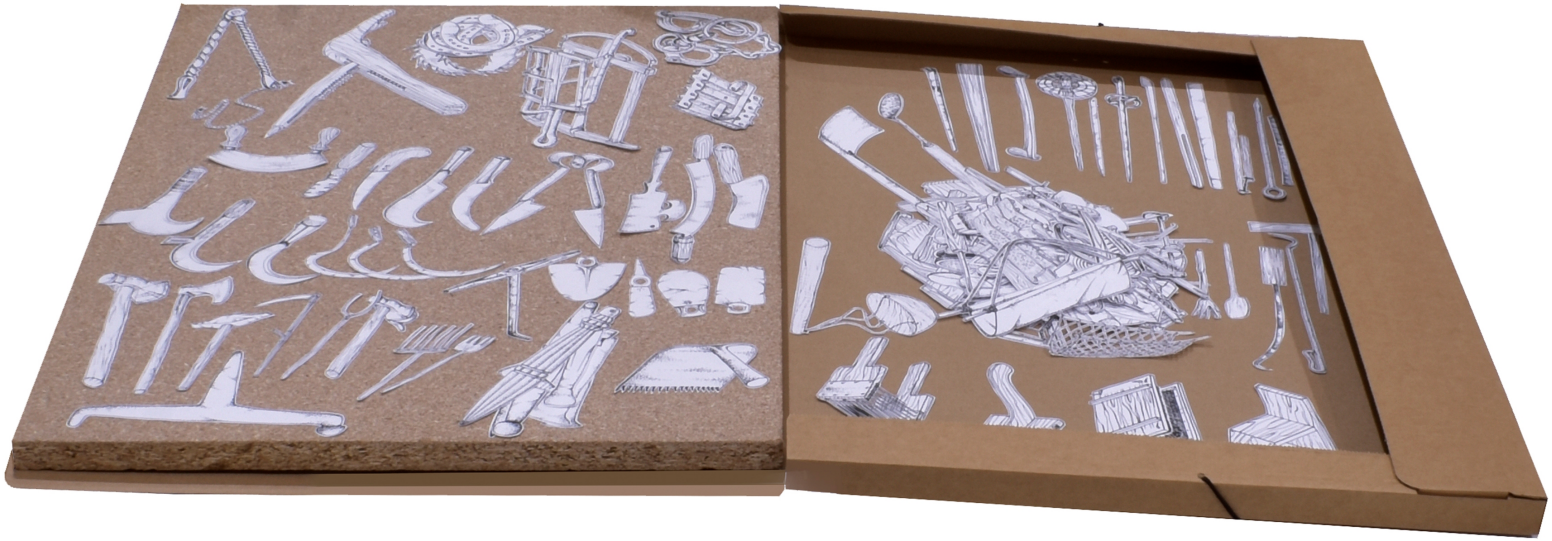

Πάνω: Εργαλειοθήκη, 2022, ξύλινη επιφάνεια (mdf), σχεδιοθήκη χάρτινη με λάστιχο, φωτοτυπίες, διάστασεις 70 x 35 x 5 εκ.
Κάτω: Δώματα, 2022, άμμος, κόλλα βάσης νερού, κονίαμα, άγρια χόρτα, σκίνος, σφουγγάρι, φασκόμηλο, φύκια, διαστάσεις (διάφορες) 20- 70 x 5 - 20 x 5 εκ.

Πατέρας

Αδειάζω τα εντόσθια του σκάρου για επίχρισμα και το σταυρό του για φυλαχτό.

Κάτω λάκκος
Καμινάκια
Λιώντας
Κάμπος της Μαριάς
Αλυκάι
Πηαούλια
Ρίχτυ
Άδεια
Χάντακας
Γλαρές
Καμαράκια
Σπήλιο του Λιμεναριού
Χαλασούρα
Ποτάλι
Σαρία
Αγριλός
Χάντακας του Κακοπεράτου
Θα πάω στον Άη Γιώργη.
Ξώκαστρο
Άης Θώρος
Δυο αερφοί

Υγρή φωνή ακούω. Από παντού μαζεύω τους σταυρούς. Καθένας το δικό του.
Περπατώ στα ίδια μέρη ίδιο βάδισμα, κάνω την ίδια δουλειά.
Όλα σου έμειναν σ’εμένα.
Πρωτότοκη οικογένεια, στρατηγικές απόκρυψης και στρατηγικές διευκρίνησης.
Συγγενεύω οι φλέβες μου κυλάνε μαζί σου.
Ψάρια από την ίδια γενιά κολυμπάνε στο αίμα μου.
Θα τα πάρω στην τσέπη να τα μεταβιβάσω.
Ανάσταση σα μαρτυριά και σα μαντήλι.
Θα δώσω τ’όνομά σου στο φαΐ που τρώνε.
Θα τους γδάρω το δέρμα χωρίς λέπια για να καμαρώνω.
Κληρονομώ τις συνάφειες λυπάμαι το χωράφι.
Σα να έβγαλα το πρόσωπό σου και το κόλλησα. Καλύτερα να σου βγει το μάτι.
Το αίμα βαστάει από εφτά γενιές.

Το Μεγάλο Σπίτι *

*Η ονομασία ενός από τα κύρια δωμάτια του παραδοσιακού καρπάθικου σπιτιού.
Το «Μεγάλο Σπίτι», πέραν των άλλων χρήσεών του, λειτουργεί και ως σάλα που υποδέχεται τις επισκέψεις, τις γιορτές και τα παραδοσιακά γλέντια.

Ο πατέρας είναι ένας σύγχρονος μετανάστης στη Γερμανία της δεκαετίας του ‘80, δεμένος με τον τόπο του. Εργάζεται στα ελληνικά σχολεία των γερμανικών πόλεων και διδάσκει την ελληνική γλώσσα στα παιδιά των μεταναστών. Ένα παιδικό δωμάτιο γεμάτο παλιά χαρτόκουτα και σακούλες. Η έλλειψη χώρου και οι αναμενόμενες επιστροφές. Ένα φυλαγμένο αρχείο που χρειάζεται τακτοποίηση. Ο πατέρας συντηρεί το αρχείο του δικού του πατέρα. Μελετά και αναλύει τα γραπτά και τις σημειώσεις. Σε μια κομβική στιγμή, διαβάζοντας την αυτοβιογραφία του, συνειδητοποιεί ότι ζει μια ζωή που μοιάζει επανάληψη της ζωής του. Ακολουθεί το επάγγελμά του και γράφει όπως εκείνος. Αρχίζει να αναρωτιέται για τις μοιραίες εσωτερικές διασυνδέσεις του με τους προγόνους του και ελπίζει σε μελλοντικές διαφοροποιήσεις. Το ίδιο καλοκαίρι ψαρεύει, όπως κάθε χρόνο, αλλά για κάποιον ανεξήγητο λόγο, αποθηκεύει σε βάζα της κουζίνας ένα συγκεκριμένο κόκκαλο ενός ψαριού. Αποφασίζει ότι πρώτος αυτός στην οικογένεια, από εδώ και πέρα, θα προτιμά το ψάρεμα από το κηνύγι. Σταδιακά επινοεί νέες προσωπικές προλήψεις και προσπαθεί να πείσει όσους γνωρίζει να τις ακολουθήσουν.

Βασίζεται στο γεγονός ότι ο «*σκάρος*» είναι το μοναδικό ψάρι του οποίου τα εντόσθια τρώγονται. Η ιδιαιτερότητά του εμφανίζεται ως αντικείμενο μελέτης ήδη από την αρχαιότητα. Οι ξένοι ταξιδιώτες στην Ελλάδα καταγράφουν στοιχεία για το είδος του που χαρακτηρίζεται από ιδιομορφίες όμοιες με αυτές ενός ανθρώπινου συνόλου με κοινές καταβολές. Το ψάρι αυτό ζει σε συγκεκριμένα μέρη και κοινωνικοποιείται με μοναδικούς τρόπους. Έχει πατρίδα και καταγωγή. Συναντάται μόνο σε ορισμένες περιοχές του κόσμου έκει όπου υπάρχει η τροφή του και οι κατάλληλες γι’αυτό συνθήκες διαβίωσης.

Αναδεικνύει το ότι οι μετανάστες που φεύγουν από τη Μεσόγειο βιώνουν έναν εκτοπισμό τον οποίο δεν θα μπορούσε να καταφέρει αυτό το ψάρι. Τους προτρέπει να παίρνουν μαζί τους κάτι από αυτό ως ενθύμιο και υπενθύμιση του ίδιου του βιώματός τους. Ο σταυρός, το μηρυκαστικό όργανο του σκάρου, αυτό που του δίνει φωνή και το τρέφει, είναι ένα «ιερό οστό». Το παίρνουν μαζί τους, φτιάχνοντας από ένα αυτοσχέδιο ταξιδιωτικό φυλαχτό. Στις εσοχές, στις τρύπες και στις ενώσεις του σταυρού μπήγουν αντικείμενα, ενθύμια από τους ανθρώπους τους και από τη φύση, κομμάτια από γράμματα, γραφίδες, φύλλα από αγαπημένα φυτά και βότανα,καρφιά που κάποτε θα χρησιμοποιούσαν για να κρεμάσουν κάτι στο σπίτι που αφήνουν, εξαρτήματα από εργαλεία και αγαπημένα κοσμήματα. Το φυλαχτό αυτό είναι μια ευχή, μια υπόσχεση, ένα μαγικό κομμάτι που βγαίνει από ένα σώμα για να ταξιδέψει σε μέρη που, αν έμενε μέσα του, δε θα βρισκόταν ποτέ.

Πατέρας

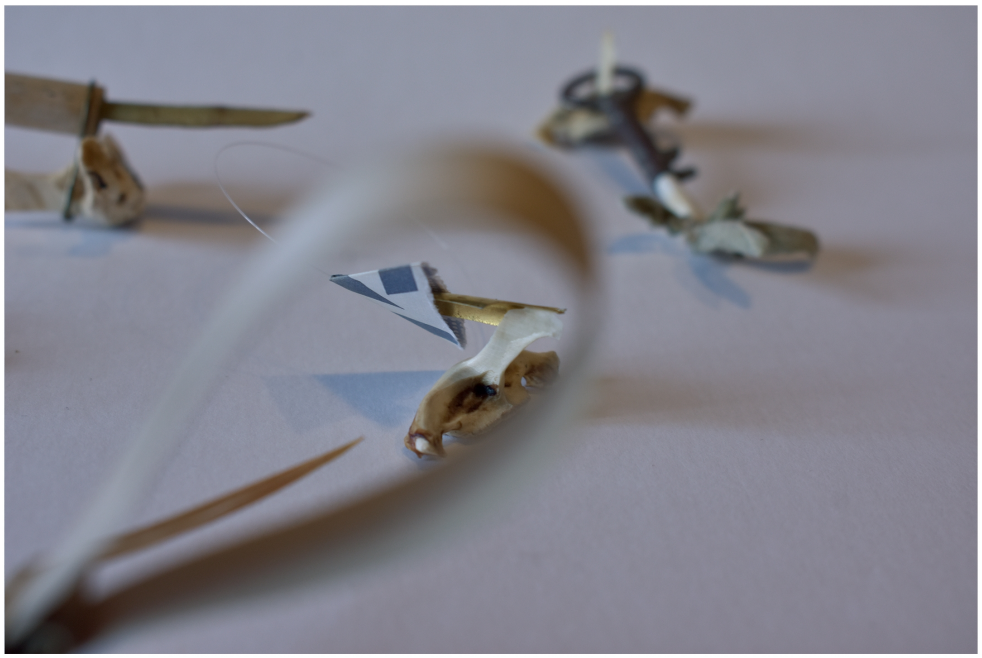

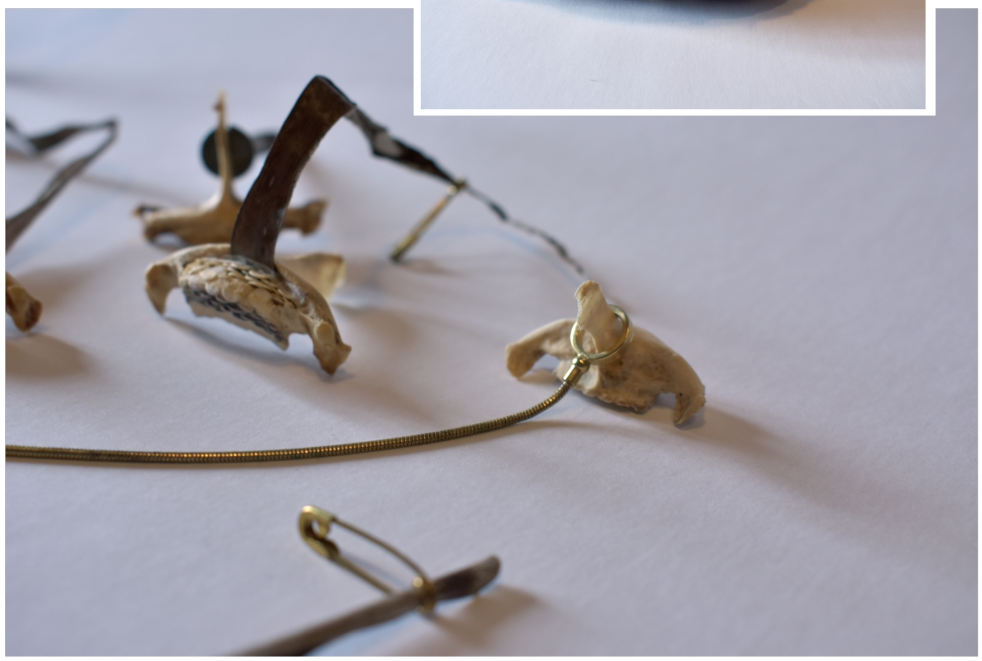

“...τῶν οὐδὲ τὸ σκᾶρ θεμιτὸν ἐκβαλεῖν θεοῖς.”, 2021, βίδες, εργαλεία, καρφιά, καρφίτσες, κοσμήματα/ μέρη κοσμημάτων (δαχτυλίδι, αλυσίδες), μεταλλικά στοιχεία, παραμάνες, πινέζες, πετονιά, χαρτί, φύλλα, διαστάσεις (μεταβλητές) ~ Από 4 x 2.5 x 0.5 μέχρι 4 x 2.5 x 21 εκ. | Δοχείο, κόλλα βάσης νερού, φύκια, διαστάσεις ~ 21 x 8 x 4

Μακέτα σημειώσεων: Το Μεγάλο Σπίτι ως αρχειακό σύστημα, 2022, ακρυλικό σε χαρτί, αποκόμματα από περιοδικό, ξύλινη κατασκευή (mdf), σχέδια σε διαφάνεια, σχέδια σε ριζόχαρτο, χαρτοταινία (διάφορες διαστάσεις/ ποιότητες), χαρτιά καρέ Α4 100 γρ., φωτοτυπίες, post-it, διαστάσεις ~ 60 x 50 x 40 εκ.

Το καμαροσάνιο: Η πύλη - καταγραφή, 2022, διαφάνεια πλαστική Α4, κορδέλα, κουτί αρχείου χάρτινο με λάστιχο (35 x 25 x 11 εκ.), ξύλινη βάση σφραγίδας, ρόδι, ταινία συσκευασίας, χαρτί από μπλοκ χαρτογραφίας <Α4, χαρτοταινία, υφασμάτινο φυλαχτό, φύλλα ελιάς, φύλλα φοίνικα, φωτοτυπίες, διαστάσεις ~ 35 x 35 x 50 εκ.

Οι πόρτες: Παιχνίδια και κατασκευές, 2022, ακρυλικό σε χαρτί, αποξηραμένο αγριόχορτο, βάση ημερολογίου γραφείου, εξάρτημα από διαβήτη, μπλε ταινία μασκαρίσματος, ντοσιέ αρχειοθέτησης, ξύλινη βάση (osb), πινέλο (χρησιμοποιημένο), σχέδιο σε ριζόχαρτο, τετράδιο λευκών φύλλων, τετράδιο λογιστικό, χαρτί μιλιμετρέ, χαρτοταινία, , φωτοτυπίες, διαστάσεις ~ 50 x 25 x 35 εκ.

Η αυλή: Επιστροφή - νεύματα στην οξωπορτιά, 2022, ακρυλικό σε χαρτί, μεταλλική γωνία κορνίζας, συνδετήρες καρφωτικού, τετράδιο - ευρετήριο (μικρό και μεγάλο μέγεθος), χαρτοταινία, φάκελος αλληλογραφίας, φασκόμηλο, φωτοτυπίες, post-it, διαστάσεις ~ 35 x 25 x 26 εκ.

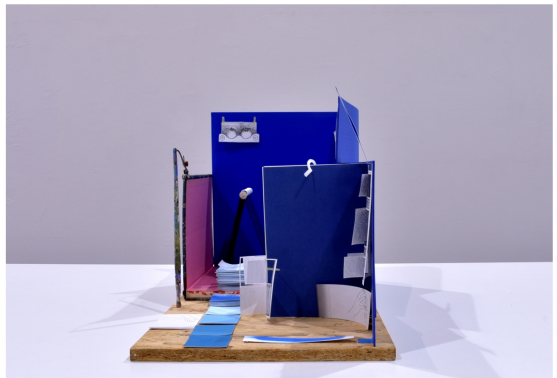
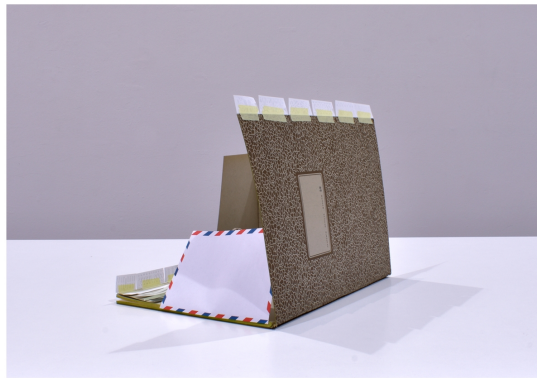

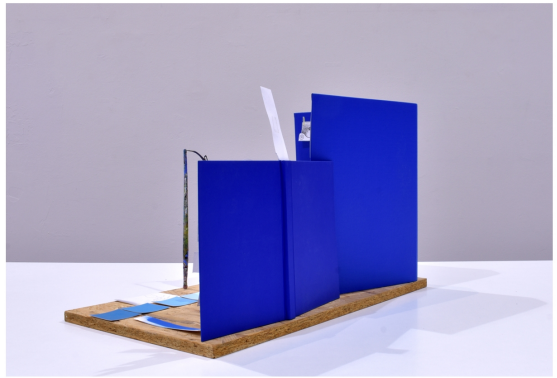

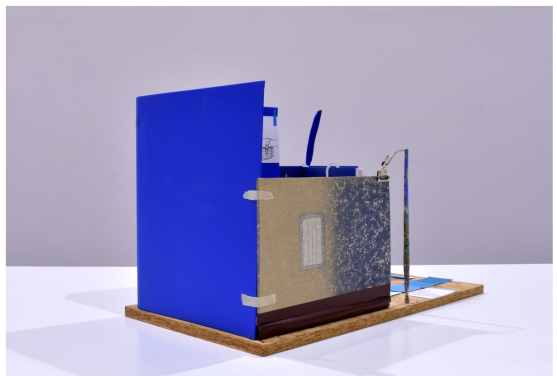

Οι πατεράδες: Στύλοι και χορός, 2022, ακρυλικό σε χαρτί, ντοσιέ με φύλλα υπογραφής επιστολών, τετράδιο, χαρτί καρέ Α4, χαρτί λευκό Α4, χαρτί μιλιμετρέ Α4, χαρτί ριγέ Α4, χαρτοταινία, φωτοτυπίες, διαστάσεις ~ 35 x 25 x 25 εκ.

Συντήρηση: Η κλειστή ντουλάπα, 2022, αγκίστρια (διάφορα μεγέθη), απόκομμα από εφημερίδα, δόλωμα ψαρέματος πλαστικό, εξώφυλλο και οπισθόφυλλο βιβλίου, κόκκαλο ψαριού (σταυρός από σκάρο), λεξικό, μπλοκ σινικής μελάνης, ντοσιέ σεμιναρίου με πιάστρα και καπάκι, συνδετήρας, φωτοτυπία, διαστάσεις ~ 25 x 25 x 30 εκ.

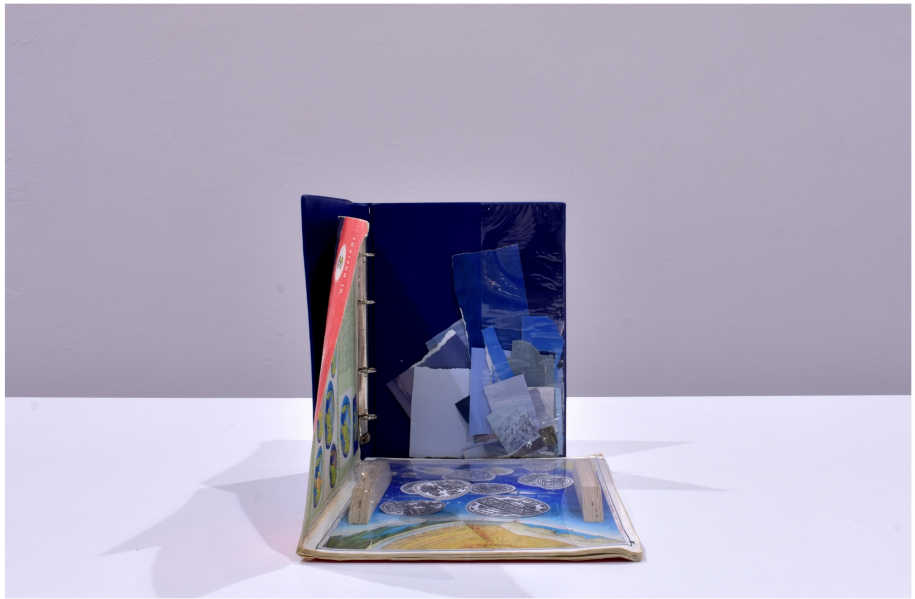

Εφτά: Ο ουρανός, έθιμα και τύχη, 2022, αποκόμματα από περιοδικά, βιβλίο (άτλας γεωγραφίας), διαφάνεια πλαστική Α4 ντοσιέ με εσωτερική ζελατίνη, ξύλινα πηχάκια, φωτοτυπίες, διαστάσεις ~ 25 x 30 x 25 εκ.

Ο στάβλος: Εργαλεία και κρυψώνες, 2022, κουτί αρχειοθέτησης, λάστιχο από ντοσιέ αρχειοθέτησης, μεταλλική πιάστρα,τετράδιο καρέ, τετράδιο ριγέ, χαρτόνι, χαρτοταινία, χώμα (συμπιεσμένο μπλοκ για φύτευση), φυτό αποξηραμένο, φωτοτυπίες, διαστάσεις ~ 40 x 35 x 35 εκ.

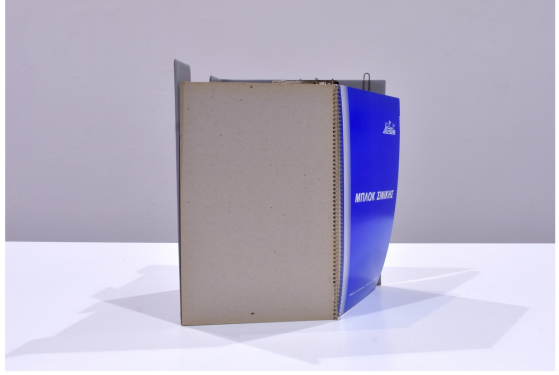

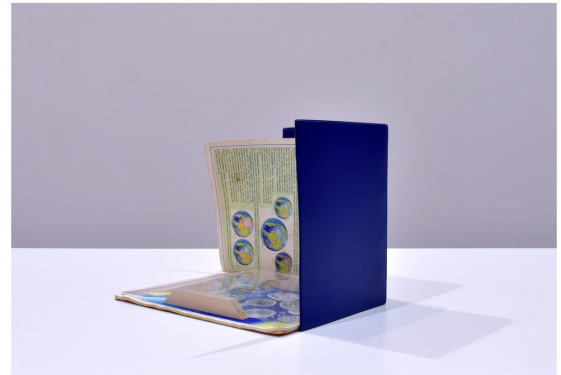

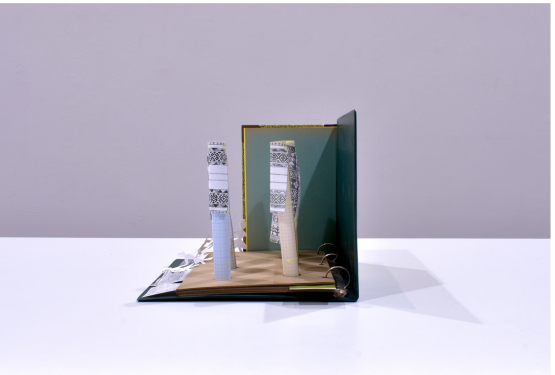

ΜΠΛΟΚ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ

